

"רגליים באוויר" / זיו פלג בן-זאב

ברזל. בטון. גבס. חתיכות נייר, פיסות מלים. זכרונות נעדרים / מיצב.

אוצרת: נורית טנא. עריכת וידאו ארט: גל מוג'ה. גלריה "ארליך".

זיו פלג פותחת תערוכה ראשונה מתוך סדרת תערוכות שתתקיים בגלריה בנושא זכרונות.

שלושה דורות. שתיקה. ידיעה ואי ידיעה. מעגליות של סיפורים. שכחה. ודורות החיים זה לצד זה.

פסלי הבטון שמציגה זיו פלג בן-זאב יושבים בשלווה על כסא גבוה. ראשם גדול, פניהם חרושי קמטים וכפות ידיהם גדולות, מעין עדות לסיפור חיים. מולם ניצב פסל נוסף בדמות ילדה, אף היא יושבת על כסא גבוה. הילדה מייצגת את הדור השלישי, שאינו יודע, שלא שמע. שלוש הדמויות באוויר יוצרות תחושת אווריריות, תלישות וחוסר אחיזה בקרקע, הן "הרגליים באוויר".

בין שני הדורות מופיע דור הביניים, מגולם בדמות האמנית. בסרט וידאו מוקרנת דמותה של פלג בן-זאב כשהיא מופיעה ונעלמת חליפות ונטמעת במעוף ציפורי סיס החומות (apus apus) המבלות את כל חייהן באוויר. הן אוכלות, מזדווגות וישנות תוך כדי מעוף. מעופן הבלתי פוסק הוא כמטפורה להמשכיות ולתחלופת הדורות, עם הסיפורים שלא סופרו או שנשכחו. הפער, הנתק בין הדורות, מהווה סוג של שקט שאינו מפריע להמשכיות הדור הבא...

למיצב מתלווים פורמטים ציוריים קטנים בהם שוב מוצגת הילדה, הנראית במעומעם, לצדה טקסט כמעט מחוק, שאינו ניתן לקריאה. התאריכים על גבי הציורים מתחילים דור אחד לאחור ומתקדמים אל עבר העתיד.

שלוש תבניות נגטיב מגבס מציגות את פניהם של שלוש הדמויות, הסב, הסבתא והילדה ויוצרים משחק פוזיטיב-נגטיב, מוטיב המחזק את תחושת הערפול והמסתורין ומוליד את אפקט הנוכח הנעדר.

ז'אק לאקאן: "אני מבקש מכם לסרב למה שאני מציע לכם משום שזה לא זה". כל אחד מאיתנו שומע מה שהוא רוצה לשמוע, תמיד. גם בין הדורות.

נורית טנא - פברואר 2008